

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920202514
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6920202514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom AK Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanej A. F., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom J. lesíku XXX/XX, P. L., zastúpenej Občianskym združením OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA, so sídlom J. Š. Šikuru, 4850/1, IČO: 52 354 237, o zaplatenie 871,96 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, č. k. 13Csp/70/2020 - 197 z 25. mája 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v prvom výroku m e n í tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 658,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 54,02 Eur od 21. 10. 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,97 Eur od 21. 11. 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,97 Eur od 21. 12. 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,97 Eur od 21. 01. 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,97 Eur od 21. 02. 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,97 Eur od 21. 03. 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,97 Eur od 21. 04. 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,97 Eur od 21. 05. 2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16,90 Eur od 21. 06. 2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie príslušenstva z a m i e t a.
- III. Rozsudok okresného súdu v druhom výroku, ktorým okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 213,25 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 30. 01. 2018 do zaplatenia zastavil p o t v r d z u j e.
- IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 51,08% a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota, ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 658,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 658,71 Eur od 30. 01. 2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvý

výrok). Konanie v časti o zaplatenie sumy 213,25 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 213,25 Eur od 30. 01. 2018 do zaplatenia zastavil (druhý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 51,08% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania (tretí výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 871,96 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 871,96 Eur od 30. 01. 2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou bola dňa 14. 09. 2015 uzatvorená zmluva o pôžičke - evidenčné číslo XXXXXXXX/XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol zo strany právneho predchodcu žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) poskytnutý žalovanej úver vo výške 4 000,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných 60 - tich mesačných splátkach vo výške 83,97 Eur, a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 5038,20 Eur. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobca ju listom - predžalobnou upomienkou zo dňa 25. 11. 2017 vyzval k úhrade dlžných splátok s tým, že jej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie a zároveň ju upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Žalovaná ani v dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradila, preto žalobca listom zo dňa 24. 01. 2018 úver zosplatnil. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 871,96 Eur (dlžná suma na úhradu 4 719,22 Eur - uhradená suma 4 060,51 Eur + náklady spojené s vymáhaním pohľadávky 213,25 Eur). Zároveň si žalobca uplatnil aj zákonný úrok z omeškania od 30. 01. 2018 t. j. od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 657, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Konštatoval, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4 000,- Eur ako bezúčelový spotrebiteľský úver. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať úver v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 83,97 Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 5 038,20 Eur s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20. 10. 2015 a termín konečnej splatnosti bol dňa 20. 09. 2020. Výška RPMN a zároveň aj ročná úroková sadzba bola 9,90%, priemerná hodnota RPMN bola 18,01%, odplata 9,90% a celkové náklady spotrebiteľa vo výške 1 038,20 Eur. Zaoberal sa vznesenou námietkou premlčania, pričom dospel k záveru o jej nedôvodnosti, pretože všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ mala začať plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 20. 09. 2017, keďže daná splátka mala vyvolať účinky zosplatnenia úveru, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 07. 09. 2020, z ktorého dôvodu žalobcom uplatnený nárok nebol premlčaný. Námietky žalovanej o bezúročnosti a bezpoplatkovosti pôžičky z dôvodu nesprávnej výšky RPMN a adresy veriteľa na reklamáciu vyhodnotil za nedôvodné. Ak je RPMN v rovnakej výške ako úroková sadzba, nemožno preto automaticky prijať záver, že je úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko ide o ideálny prípad, kedy chce veriteľ vrátiť len úver s úrokom. K námietke neuvedenia adresy veriteľa na reklamáciu uzavrel, že bola uvedená nielen v záhlaví zmluvy, ale aj v čl. 12 bod 12.7. zmluvných dojednaní. Nakoľko úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov, vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 658,71 Eur ako aj úroku z omeškania vo výške 5% odo dňa 30. 01. 2018 do zaplatenia v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. Konanie o zaplatenie sumy 213,25 Eur (náklady s vymáhaním pohľadávky) s príslušenstvom vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zastavil podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. O trovách konania rozhodol podľa § 256 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a tieto vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu priznal vo výške 51,08%.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v celom rozsahu odvolanie (ďalej tiež „odvolateľka“) a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie resp., aby zmenil rozsudok prvoinštančného súdu tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu.

6. Odvolanie podala z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Namietala nesprávne právne posúdenie premlčanie nároku žalobcu prvoinštančným súdom. Zmluva musí obsahovať všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, konkrétne uvedenie dostatočne určito adresy v zmluve, na ktorú môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, pričom v zmluve boli uvedené takéto až tri adresy

a to Bratislava, Kežmarok a Poprad. Podľa žalovanej RPMN nesmie byť totožná s ročnou úrokovou sadzbou, pretože úroková sadzba musí byť vždy nižšia ako RPMN a to aj vtedy ak má spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť z úveru len istinu, úrok a bez poplatkov. Trvala na bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

8. Odvolateľka sa k vyjadreniu žalovaného v rámci odvolacej repliky nevyjadrila.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP). Rozsudok okresného súdu v druhom výroku o čiastočnom zastavení konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce riadne zistil skutkový stav, avšak vec nesprávne právne posúdil, preto je jeho rozhodnutie v prvom výroku nesprávne.

13. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na závere, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola uzatvorená zmluva, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4 000,- Eur. Keďže žalovaná predmetný úver riadne nesplácala, došlo zo strany pôvodného veriteľa k vyhláseniu jeho predčasnej splatnosti, a preto súd prvej inštancie vyhovel žalobe a zaviazal žalovanú k zaplateniu nesplatených častí úveru spolu s úrokom z omeškania. Konanie vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zastavil a rozhodol o trovách konania.

16. Odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že zo zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalovanou ako dlžníčkou a pôvodným veriteľom (Consumer Finance Holding a.s. - ďalej len „CFH“) vyplýva, že bola uzatvorená dňa 14. 09. 2015, pričom žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 4 000,-Eur. Zo zmluvy vyplýva povinnosť dlžníčky splatiť svoj záväzok v 60 mesačných splátkach o výške splátky 83,97 Eur; celkovo sa zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 5 038,20 Eur, celkové náklady predstavovali sumu 1 038,20 Eur. Zo zmluvy vyplývala ročná úroková sadzba a RPMN vo výške 9,90%, priemerná RPMN bola vo výške 18,01%, termín konečnej splatnosti bol uvedený dátumom 09/2020, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 10. 2015 a splatnosťou ďalších splátok do 20. toho dňa v mesiaci. Zo zmluvy nevyplyvali žiadne ďalšie náklady a poplatky spojené s jej uzavretím a so splácaním záväzku.

17. Podstatou odvolacej námietky žalovanej bolo, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonných náležitostí zmluvy podľa § 9 ZoSÚ. V konkrétnostiach žalovaná poukazovala na nesprávnu výšku RPMN [§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ], pretože sa rovnala úrokovej sadzbe a tiež neuvedenie adresy veriteľa na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti spotrebiteľa [§ 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ].

18. Odvolací súd preskúmal správnosť záverov súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že zmluva má nie len písomnú formu, ale obsahuje aj všetky obligatórne náležitosti podľa v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktoré sú uvedené priamo v obsahu zmluvy. K tvrdenej nesprávnej výške RPMN žalovanou odvolací súd uvádza, že táto námietka nie je dôvodná a stotožňuje sa s konštatovaním okresného súdu, podľa ktorého išlo o najvýhodnejší úver, v ktorom bola rovnaká výška úrokovej sadzby a RPMN, z čoho vyplýva, že celkové náklady podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, ktoré ovplyvňujú výšku RPMN (§ 19 ods. 2 ZoSÚ), pozostávali len z úrokovej sadzby bez akýchkoľvek ďalších poplatkov. S poskytnutím úveru neboli spojené žiadne ďalšie náklady ako napr. poplatok za poskytnutie úveru, rôzne provízie, či poisťné, ktoré by inak tvorili ďalšie náklady spojené s poskytnutím úveru. Nakoľko zisk veriteľa z poskytnutého úveru bol len v spojení so zmluvným úrokom, tak aj RPMN bola v danom prípade uvedená správne vo výške 9,90%.

19. K námietke žalovanej týkajúcej sa neuvedenia adresy veriteľa na doručovanie reklamácie alebo sťažností, odvolací súd uvádza, že ani táto námietka nebola dôvodná. Žalovaná tvrdila, že adresa na reklamáciu nie je uvedená určito, pretože v zmluve je uvedených niekoľko adries veriteľa a to v Kežmarku, Poprade a v Bratislave. Z obsahu zmluvy však jednoznačne vyplýva adresa, na ktorej spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v bode 12.7 zmluvy, kde je uvedené: „Klient je oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti Služieb poskytnutých Spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zasiela na adresu: Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“. Z uvedeného je teda zrejmé, že v zmluve bola obsiahnutá aj táto zákonná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ. Nad rámec uvedeného odvolací súd dodáva, že zákonodarca zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým bol novelizovaný aj ZoSÚ s účinnosťou od 01. 05. 2018, došlo k vypusteniu tejto zákonnej náležitosti zo spotrebiteľských zmlúv, teda v súčasnosti neuvedenie adresy na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti nemá vplyv na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

20. Odvolací súd však uvádza, že okresný súd nesprávne posúdil splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktorú otázku je súd povinný skúmať ex offo. Vysporiadanie sa s touto otázkou má zásadne vplyv na začiatok plynutia premičacej doby ako aj na úroky z omeškania ako príslušenstva uplatnenej pohľadávky. Súd prvej inštancie mal za to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k zosplateniu úveru ku dňu 19. 01. 2018 pre nezaplatenie splátky splatnej 09/2017, čo vyplýva z predžalobnej výzvy. Tento záver okresného súdu nie je správny, pretože zosplatenie úveru veriteľom nebolo uplatnené pre omeškanú splátku splatnú v mesiaci september 2017 včas. Veriteľ je totiž podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ časovo limitovaný na využitie práva na zosplatenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá t. j. pre ktorú došlo k zosplateniu, teda do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostrednej nadväzuje na splátku od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie využiť, inak mu toto právo zaniká. Ak teda veriteľ svoje právo nevyužil alebo ho nevyužil včas, tak nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh je splatný v splátkach (k tomu pozri. JUDr. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár), EUROUNION, spol. s r. o., rok 2015m str. 759). Preto ak chcel právny predchodca žalobcu zosplatiť úver pre splátku splatnú v mesiaci 09/2017, mohol tak urobiť len do splatnosti splátky, ktorá nasledovala po uplynutí troch mesiacov, od splátky ktorá mala vyvolať účinky zosplatenia úveru, pričom žalovaná musela byť o možnosti zosplatiť úver upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní. Právny predchodca síce žalovanú v predžalobnej výzve zo dňa 25. 11. 2017 upozornil na možnosť zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pre splátku splatnú v mesiaci 09/2017, avšak úver nezosplatiť v zákonnej lehote t. j. do splatnosti nasledujúcej splátky, pre splátku, ktorá mala vyvolať splatnosť, a s ktorej platením bola žalovaná v omeškaní 3 mesiace. Ak chcel právny predchodca žalobcu úver zosplatiť pre splátku splatnú 20. 09. 2017, s ktorej úhradou bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace, mohol tak urobiť najneskôr do 20. 01. 2018 (t. j. do splatnosti nasledujúcej splátky, pre splátku splatnú v 09/2017, s ktorou bola žalovaná v omeškaní 3 mesiace - 12/2017). Keďže právny predchodca žalobcu úver zosplatiť až dňa 24. 01. 2018, ktorá skutočnosť vyplýva z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24. 01. 2018, ku ktorému dňu vyčíslil aj nesplatenú časť úveru, jeho právo na zosplatenie úveru zaniklo, z ktorého dôvodu, nedošlo k platnému zosplateniu úveru pre splátku splatnú v mesiaci 09/2017 a platilo pôvodné dojednanie strán o splácaní úveru v splátkach.

21. Z dôvodu neplatného zosplatenia úveru začala plynúť všeobecná trojročná premičacia doba podľa § 101 OZ od zročnosti jednotlivých splátok, s ktorými bola žalovaná v omeškaní podľa § 103 OZ. Žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 08. 09. 2020 a teda všetky splátky, ktoré boli splatné pred 08.

09. 2017 (viac ako tri roky pred podaním žaloby) by boli premlčané. Poslednou premlčanou splátkou by bola splátka splatná dňa 20. 08. 2017, ktorá však bola uhradená a to rovnako ako všetky splátky, ktoré ju predchádzali. Záver okresného súdu o nepremlčaní nároku žalobcu bol v konečnom dôsledku správny, ale nesprávny bol jeho záver o nároku žalobcu na úroky z omeškania ako príslušenstva uplatňovanej pohľadávky z celej uplatnenej sumy, ktorá zostala predmetom sporu po čiastočnom späťvzatí žaloby.

22. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, bolo povinnosťou žalovanej platiť svoj záväzok v pravidelných mesačných splátkach vo výške 83,97 Eur, a to až do konečného splatenia úveru. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaná mala zaplatiť celkovú sumu 5 038,20 Eur, pričom ku dňu podania žaloby uhradila na úvere sumu 4 060,51 Eur. Žalobca tak mal nárok na zaplatenie sumy 977,69 Eur (5 038,20 Eur - 4 060,51 Eur), pričom na základe podanej žaloby a po čiastočnom späťvzatí žaloby si uplatnil len nárok na zaplatenie sumy 658,71 Eur.

23. V zmysle § 216 ods. 1 CSP je súd viazaný žalobným návrhom, a preto nemohol žalobcovi priznať viac ako si uplatňoval, keďže ním uplatňovaný nárok nevyplýva z usporiadania vzťahov podľa osobitného predpisu. Žalovaná mala naďalej povinnosť splácať splátky po 83,97 Eur, pričom do podania žaloby uhradila celkovo sumu vo výške 2 129,20 Eur. Všetky vykonané úhrady zo strany žalovanej tak mali byť započítané na skôr splatné splátky. Následne sa žalovaná po započítaní ňou vykonaných úhrad na všetky splatné splátky od 20. 09. 2017 dostala prvýkrát do omeškania s časťou splátky splatnou dňa 20. 10. 2019, kedy nezaplatená zvyšná časť splátky vo výške 83,97 Eur prevýšila vykonané celkové úhrady o sumu 54,02 Eur. Následne bola žalovaná v omeškaní so splátkami splatnými vo výške 83,97 Eur od 20. 11. 2019 do 20. 05. 2020. Posledná splátka, s ktorou bola žalovaná vzhľadom na žalobcom uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy 658,71 Eur v omeškaní, bola splatná dňa 20. 06. 2020 v zostávajúcej výške 16,90 Eur vzhľadom na prepočet žalovanej sumy žalobcu na jednotlivé splátky (54,02 Eur + 17 x 83,97 Eur/ + 16,90 Eur = 658,71 Eur).

24. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania s časťou splátky splatnej dňa 20. 09. 2019 vo výške 52,04 Eur, pričom v tom čase bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,00% a rovnako aj v roku 2020. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia mal tak žalobca nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nesplatených súm jednotlivých splátok za obdobie od 20. 10. 2019 do 20. 06. 2020, s ktorými bola žalovaná v omeškaní.

28. Preto odvolací súd zmenil prvý výrok rozsudku okresného súdu tak, že žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 658,71 Eur spolu s príslušenstvom tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

29. S prihliadnutím na vyššie uvedené bolo potrebné žalobu v zostávajúcej časti príslušenstva ako nedôvodnú zamietnuť, vzhľadom na záver odvolacieho súdu, že k platnému zosplatneniu úveru dňa 19. 01. 2020 nedošlo. Preto odvolací zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania z každej mesačnej splátky alebo jej časti, odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej-ktorej mesačnej splátky až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti príslušenstva žalobu zamietol (II. výrok).

30. O čiastočnom späťvzatí žaloby v časti zaplatenia sumy 213,25 Eur s príslušenstvom rozhodol súd prvej inštancie správne podľa § 145 ods. 2 CSP, keď v tejto časti konanie zastavil. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby v uvedenej časti nebol potrebný, keďže žalobca (ako pán sporu dominus litis) disponuje konaním a jeho predmetom, preto procesné oprávnenia, týkajúce sa akejkolvek dispozície so žalobným návrhom prináležia výlučne žalobcovi. Ak sa teda žalobca rozhodol, že v konaní si už naďalej nebude uplatňovať nárok na zaplatenie sumy 213,25 Eur z titulu nákladov na vymáhanie, tak na takýto

procesný úkon žalobcu nebol potrebný súhlas žalovanej. V konečnom dôsledku zastavenie konania v danej časti zapríčinil žalobca, čo malo vplyv na rozhodovanie o náhrade trov konania.

31. Odvolací súd uvádza, že zmena prvého výroku rozsudku súdu prvej inštancie sa vzťahovala výlučne len na príslušenstvo žalobcom uplatňovanej pohľadávky, a preto táto zmena v spojení so zamietajúcou časťou týkajúcou sa príslušenstva žiadnym spôsobom neovplyvnila správnosť rozhodnutia okresného súdu o náhrade trov prvoinštančného konania.

32. O trovách prvoinštančného odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy prvoinštančného konania v rozsahu 51,08 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške. Podľa výsledku sporu bol žalobca v konaní úspešný v rozsahu 75,54 % a neúspešný v rozsahu 24,46 %. V prevažnej miere bol teda žalobca úspešný, keďže jeho čistý úspech bol 51,08 %, preto odvolací súd vzhľadom tento čiastočný úspech žalobcu rozhodol tak ako je uvedené v IV. výroku tohto rozsudku.

33. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, keďže zmena rozhodnutia sa týkala výlučne príslušenstva pohľadávky, a preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu odvolací súd priznal v rozsahu 100%.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehoť plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.